

“Να φοβάσαι τον εαυτό σου και να μην του έχεις εμπιστοσύνη”

/ Γνώμες

Να έχεις πίστη στο Θεό και να κάνεις προσευχή και ο Θεός θα βοηθήσει περισσότερο από δικηγόρους και περισσότερο από ανθρώπους. Του κόσμου τους ανθρώπους να έχεις, άμα ο Θεός δεν θέλει, δεν γίνεται τίποτα.

Όσα και να πούμε, χιλιάδες κηρύγματα να ακούσετε, αν δεν έρθει το άγιο Πνεύμα για να μας στερεώσει, να μας στηρίξει και να μας βοηθήσει, αν δεν έρθει η χάρις του Θεού, τίποτε δεν κάνουμε.

Γι' αυτό λέει ο απόστολος Παύλος· «Αυτός δε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός και ο Θεός και πατήρ ημών, ο αγαπήσας ημάς και δους παράκλησιν αιωνίαν και ελπίδα αγαθήν εν χάριτι, παρακαλέσαι υμών τάς καρδίας και στήριξαι υμάς εν παντί λόγω και έργω αγαθώ» (Β Θεσ. 2,16-17).

Σας τα είπα αυτά, λέει, και παρακαλώ το Θεό να σας στηρίξει, να σας δυναμώσει,

να σας βοηθήσει για να μην πέσετε στην αμαρτία.

Πέτρος να είσαι, Παύλος να είσαι, ασκητής Αντώνιος να είσαι στα βουνά να πας, μην έχεις αυτοπεποίθηση. Να φοβάσαι τον εαυτό σου και να μην του έχεις εμπιστοσύνη. Ο μεγαλύτερος εχθρός μας είναι ο εαυτός μας.

Οι άλλοι δεν μπορούν τόσο να σε βλάψουν, όσο μπορείς να βλάψεις εσύ τον εαυτό σου, με τις βλακείες σου, με τις ανοησίες σου, με τα εγκλήματα σου, με τις απατεωνιές σου και με τα σφάλματά σου. Εσύ λοιπόν είσαι ο μεγαλύτερος εχθρός του εαυτού σου.

Να μην έχουμε ποτέ εμπιστοσύνη στον εαυτό μας, αλλά να παρακαλούμε το Θεό για να μας στερεώσει στην πίστη. Γιατί αν έρθει κανένας διωγμός εδώ πέρα –και προφητεύω ότι θα έρθει–, θα γίνουν φοβερά πράγματα· τότε θα πέσει το κόσκινο το μεγάλο.

Και θα είμεθα τότε ευτυχείς, αν μείνουν μέσα στην πόλη 100-200 Χριστιανοί.

Τους άλλους θα τους πάρει το ρεύμα. Θα τους σηκώσει ως άχυρο, που το φυσά το σηκώνει και το πετά ο άνεμος. Έτσι θα τους σηκώσει όλους αυτή η θύελλα του διαβόλου, αυτός ο άνεμος. Και θα μείνουν μόνο τα βράχια.

Όσοι είναι σταθεροί, μόνο αυτοί θα μείνουν κοντά στο Θεό. Τους άλλους θα τους πάρει το ρεύμα του ποταμού και θα τους καταστρέψει και θα τους διαλύσει.

Η Προσευχή πανίσχυρο όπλο

Τι πρέπει να κάνουμε, ευρισκόμενοι σ' αυτό τον αιώνα, σ' αυτή τη γη, για να μείνουμε με το Χριστό; Ιδού τι μας συμβουλεύει ο απόστολος Παύλος. Ένα όπλο πανίσχυρο, που πρέπει πάντοτε να έχουμε μαζί μας οι Χριστιανοί, είναι η προσευχή. Να μην είμαστε άοπλοι σ' αυτή την σκληρά μάχη.

«Το λοιπόν προσεύχεσθε, αδελφοί, περί ημών» (Β Θεσ. 3,1). Σ' αυτά τα χρόνια που ζούμε, σας παρακαλώ πολύ, λέει ο απόστολος, προσεύχεσθε για μένα. Ένας Παύλος παρακαλούσε τους Χριστιανούς της Θεσσαλονίκης να προσεύχονται γι' αυτόν!

Το σκεφτήκατε αυτό; Αν ο Παύλος είχε ανάγκη από τις προσευχές των Χριστιανών, πόσο μάλλον εμείς;

Αλλά εμείς αυτή την προσευχή, που είναι όπλο ισχυρό – πανίσχυρο για όλες μας τις ανάγκες, υλικές και πνευματικές, την αμελούμε.

Έχουμε μεγάλο και σκληρό αγώνα. Πρέπει να νικηθούν οι δαίμονες. Και πρέπει να

νικήσει ο χριστιανισμός. Βοηθήστε και εσείς οι Χριστιανοί. Και σήμερα, αν δεν έχουν επιτυχία οι επίσκοποι και οι ιεροκήρυκες, αιτία είναι ότι δεν προσεύχονται γι' αυτούς οι Χριστιανοί.

Αν πίσω από κάθε επίσκοπο, πίσω από κάθε κήρυκα του ευαγγελίου, υπήρχαν δέκα άνθρωποι να προσεύχονται, για να τους δυναμώνει ο Θεός και να τους φωτίζει, θαύματα θα γίνονταν. Τώρα εμείς είμαστε θεομπαίκτες.

Βλέπεις τον κήρυκα του ευαγγελίου να ανεβαίνει στον άμβωνα; Παρακάλεσε το Θεό να τον φωτίσει, για να πει πέντε λόγια σωστά. Βλέπεις τον ιερέα; Παρακάλεσε το Θεό να τον δυναμώσει στον σκληρό αυτό αγώνα που έχουμε.

Το πρωί που σηκώνεστε κάνετε προσευχή; Διαβάζετε Γραφή; Ψάλλετε το Θεό; Προσευχή, παιδιά· «αδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Α Θεσ. 5,17).

Θα δούμε θαύματα – θα δείτε θαύματα, παιδιά, στη ζωή σας. Τώρα στα γηρατειά μου, κάθομαι καμιά φορά και θυμούμαι τα θαύματα που έκανε ο Θεός στη ζωή μου και δακρύζω. Θαύματα· μικρό παιδί πως εσώθηκα!

Είχαμε ένα κήπο μικρό εκεί στο σπιτάκι και ήταν τότε τα πηγάδια ανοιχτά. Και εγώ μικρός ήμουν πολύ ζωηρός. Ξαφνικά, εκεί που έτρεχα, γλιστρώ και πέφτω κάτω στο στόμιο του πηγαδιού.

Το σώμα μου το μισό σχεδόν κοιτούσε μέσα στο πηγάδι, ευτυχώς η ισορροπία του σώματος μου ήταν προς τα έξω. Λίγο τι και θα έπεφτα μέσα. Αφού έβλεπα σαν καθρέπτη το νερό. Μόλις κατόρθωσα και γλίτωσα. Αν έπεφτα μέσα, θα είχα πνιγεί. Κάποια προσευχή με έσωσε.

Έχω κι άλλες πολλές περιπτώσεις, μεγάλες. Βλέπει ο άνθρωπος θαύματα στην προσευχή. Λοιπόν έτσι να κάνετε και εσείς και ο Κύριος θα σας σώσει και από σωματικούς κινδύνους και από πνευματικούς κινδύνους· μεγάλα και θαυμαστά θα ποιήσει ο Κύριος.

Μεγάλα εν Χριστώ. Όχι εμείς οι μικροί και ανάξιοι, αλλά η δύναμη του Κυρίου, «η Θεία χάρις η πάντοτε τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλειπόντα αναπληρούσα» (ακολ. χειροτ.). Ο Θεός θα δώσει τη χάρη, όταν υπάρχει ταπείνωση, αγάπη, συναίσθηση ότι είμεθα ένα μηδενικό. Και τα μηδενικά αξιοποιούνται. Διαβάστε το βιβλίο «Ακολουθεί μοι». Εκεί στο τέλος γράφει·

Τα μηδενικά αξιοποιούνται, όταν υπάρχει μπροστά η μονάδα. Αν έχεις ένα μηδενικό, γίνεται δέκα· αν έχεις δύο μηδενικά, γίνεται εκατό· αν έχεις τρία μηδενικά γίνεται χίλια... Η συναίσθηση της μηδαμινότητας μας όταν έχουμε

μπροστά τον Ένα.

«Έν τω Θεώ ποιήσομεν δύναμιν» (Ψαλμ. 59,14). Θα τα δούμε αυτά. Δεν είναι μύθος ο χριστιανισμός, αλλά είναι μία πραγματικότητα την οποία την αισθανόμεθα και καθένας Χριστιανός είναι ένας μικρός Χριστός. Διαβάστε το βιβλίο που συνέστησα και στους ιερείς «Η ζωή Του ζωή μου».

Λοιπόν είμεθα σύμφωνοι; Πνευματικοί άνθρωποι να είστε, να προσεύχεστε και για μας και για την Εκκλησία ολόκληρον.

Άντε στο καλό, στην ευχή του Χριστού· και δεν πειράζει, παιδάκι μου, θα τραβήξομε εμείς το δρόμο μας. Ο Χριστός «Λοιδορούμενος ούκ αντελιδόρει» (Α΄ Πετρ. 2,23) και οι απόστολοι έλεγαν «λοιδορούμενοι ευλογούμεν» (Α΄ Κορ. 4,12).

Από το βιβλίο Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αυγουστίνου Καντιώτου: «ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ», έκδοση Β΄, 2008, σελ.71-76